

4. Батанов О. В. Питання розробки та прийняття статуту територіальної громади. *Юридичний журнал*. 2004. № 3. С. 38-40.

Ключові слова: статут територіальної громади, громадянське суспільство, право на місцеве самоврядування, місцева демократія, місцеве самоврядування.

Ключевые слова: устав территориальной громады, гражданское общество, право на местное самоуправление, местная демократия, местное самоуправление.

Key words: local charter, civil society, right to local self-government, local democracy, local self-government.

АХМАД ЗУБАЙР

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ЩОДО ЗМЕНШЕННЯ РИЗИКУ КАТАСТРОФ

Природні і техногенні катастрофи завдають величезної шкоди людству і, нажаль, число катастроф з кожним роком не зменшується. В останні роки спостерігається тенденція зростання природних катастроф, що можна пов'язати з глобальним потеплінням.

Для об'єднання зусиль по боротьбі з загрозами природного характеру в 1999 році економічною та соціальною радою Організації Об'єднаних Націй була ініційована міжнародна стратегія по зменшенню небезпеки стихійних лих, яка надалі була схвалена Генеральною Асамблеєю ООН. Міжнародна стратегія розглядалась в якості основи для діяльності держав, яка була направлена на забезпечення стійкості всіх суспільств до впливу природних катастроф і пов'язаних з ними технологічних і екологічних катастроф в цілях зменшення людських, економічних і соціальних втрат.

Міжнародна стратегія ООН зі зменшення небезпеки лих передбачає в першу чергу не діяльність по ліквідації наслідків катастроф, а управління погрозами і ризиками, які можуть бути нанесені в майбутньому від виникнення тих чи інших стихійних лих. Тобто, міжнародна стратегія була спрямована на координацію діяльності урядів з метою запобігання природним катастрофам і зменшення шкоди, яку може завдати та чи інша катастрофа. Важливо вказати, що стратегія спрямована не тільки на діяльність урядів, а й громадянського суспільства, установ ООН, наукових кіл та засобів масової інформації для повної координації з метою зменшення небезпеки загроз природного характеру [1].

У грудні того ж 1999 року створено Управління Організації Об'єднаних Націй щодо зменшення небезпеки лих. Управління по зменшенню небезпеки лиха стало частиною Секретаріату ООН для забезпечення реалізації Міжнародної стратегії зменшення небезпеки лих. Управління ООН по зменшенню небезпеки лих в першу чергу координує діяльність і зусилля урядів для зменшення загроз стихійних

лих, а також включає в себе контрольні функції. Управління ООН активно працює з державами, науковими колами, засобами масової інформації, а також іншими міжнародними та громадськими організаціями, діяльність яких пов'язана з попередженням природних загроз.

Головною метою Управління на сьогоднішній день є контроль за виконанням Сендайської рамкової програми з скорочення ризику лих на 2015-2030 роки, прийнятої на третій Всесвітній конференції в місті Сендай, яке знаходиться в Японії 18 березня 2015 року. Сендайська програма є наступницею Хіогської рамкової програми дій на 2005-2015 рік, яка була розроблена для збільшення ефективності діяльності міжнародного співтовариства в діяльності щодо зменшення загроз природного характеру.

Сендайська програма направила діяльність міжнародного суспільства в першу чергу на управління ризиками лих на протипагу ліквідації наслідків природних катастроф. Головною метою Сендайської програми є істотне зниження ризику лих та скорочення втрат внаслідок лих у вигляді людських жертв, втрати засобів до існування і погіршення стану здоров'я людей, і несприятливих наслідків для економічних, фізичних, соціальних, культурних та екологічних активів людей, підприємств, громад і країн. Сендайська програма передбачає, що для досягнення очікуваного результату необхідно запобігти виникненню нових катастроф і потрібно знизити загрозу ризиків лих шляхом здійснення низки заходів усіма державними установами всередині держав, які будуть попереджати загрози і зменшувати вразливість до катастроф, а також діяльність щодо підвищення готовності держав до реагування на катастрофи та відновлення після їх виникнення. Сендайська програма закріпила, що саме держави несуть першочергову відповідальність за попередження та скорочення загроз природного характеру, а також встановила, що всі верстви суспільства і всі державні установи повинні приймати участь в діяльності щодо зменшення загроз [2].

Переходячи до висновків важливо сказати, що Організація Об'єднаних Націй на сьогоднішній день активно бере участь в координації держав з метою зменшення загроз природного характеру і саме в рамках ООН були прийняті ряд програм, включаючи Сендайську і Хіогську програми, які направлені на те, щоб зменшити ризики катастроф, а також направити діяльність держав і міжнародного співтовариства для досягнення головної мети – мінімізації виникнення катастроф, а також мінімізувати шкоди, які можуть бути завдані тією чи іншою катастрофою. Важливо, що міжнародне співтовариство розуміє, що саме досягнення об'єднання діяльності всіх держав може забезпечити ефективну боротьбу з загрозами природного характеру.

Список использованной литературы:

1. Міжнародна стратегія зменшення стихійних лих [Електронний ресурс]: режим доступу: https://www.un.org/ru/humanitarian/isdr/disaster_framework.pdf

2. Сендайська програма скорочення ризиків стихійних лих на 2015-2030 роки. [електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.unisdr.org/files/43291_russiansendaiframeworkfordisasterri.pdf

Ключові слова: міжнародна стратегія, катастрофа, кооперація, міжнародна організація, зменшення небезпеки лих, міжнародна програма.

Ключевые слова: международная стратегия, катастрофа, кооперация, международная организация, уменьшения опасности бедствий, международная программа.

Key words: International strategy, disaster, cooperation, international organization, disaster risk reduction, international program

МАТКОВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

КВАЗІ-ПРЕЦЕДЕНТНИЙ ХАРАКТЕР РІШЕНЬ МІЖНАРОДНИХ СУДІВ ЯК ОДИН З ЧИННИКІВ ПРОБЛЕМ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЇХНІМ ВИКОНАННЯМ

Міжнародні судові установи – є органами, що діють на підставі міжнародного договору, у повноваження яких входить як вирішення конфліктів між державами та надання консультативних висновків. Проте не варто буквально сприймати факт вирішення останніми конфліктів між державами. Специфіка вирішення конфлікту між державами виходить із тих умов, в яких діють суди, що визначає їх роль у вирішенні конфлікту фундаментально іншою, ніж в національному правосудді.

Національні суди, керуючись внутрішньодержавним законодавством, можуть виносити рішення, що обмежують права «винуватої» сторони, на даному контрасті, роль міжнародних судів, можна назвати не більше, ніж тлумачною та консультативною, що проявляється у тому, що вони не наділені такими повноваженнями.

Таким чином можна дійти до висновку, що рішення міжнародних судів має квазі-прецедентний характер, оскільки у своїй діяльності вони, в залежності від ситуації підшукують варіант тлумачення існуючих норм, таким чином, щоб надати консультативні послуги у вирішенні виниклого конфлікту, проте, прецедент, що при цьому виникає, здебільшого залишається на використання іншими органами, у той час, як суди розглядають кожну ситуацію по принципу індивідуального підходу [1, с. 52].

Обов'язковість рішень міжнародних судів, виходячи з вищенаведеного, обумовлюється міжнародними договорами, учасниками яких є сторони спору. Оскільки рішення міжнародних судів є лише тлумаченням вже існуючих норм, тому їх виконання можна сприймати, виправлення помилок для дотримання норм [3, с. 163]. Таким чином можна погодитись із висновком про те, що виконання рішень міжнародних судів є лише одним із рівнів дотримання норм міжнародного права [4].